

ТЕОДОР ТРАЯНОВ НА ВЕНЦЕНОСЕЦА

chitanka.info

*Пристъпваш ти под тежки лаври,
синът на своята страна,
гърмят ликуващи литаври,
пращят победни знамена!
Поглеждаш тих, грядущ и мъдър,
самин за себе си закон,
блести под лоба среброкъдър
избистрен твоят небосклон!*

*Днес под съня ти многогранен
един народ се подслони,
и търси в погледа ти странен
забравата за тежки дни!
Тук всички клетвата ще сторят,
що в знаме си издигнал ти,
а тихо на сърцата хорът
ще шепне: Татко наш, прости!*

*Пред първенеца си помазан
днес плаче всякой прероден,
и цял един живот разказан
раздипля своя път свещен!
Възкръсва песента могъща,
всемира дете е горял,
но скрито споменът разгръща
страница на самотна жал!*

*Морета с бури непознати,
е цепил твоят кораб твърд,
макар изпратен сред проклетия
и гонен от самата смърт!
Ти, пееща безсмъртна младост,
с безумен химн на любовта
приканваше към земна радост
децата мрачни на света!*

*А в теб се раждаше тогава
свободен земният живот,
ти сам бе истина корава,
словата ти — възшебен плод!
Но в скърби дълго ти остана
все чужд, на братята дори,
макар пророческо — Осанна! —
към Бога пътя да откри!*

*Но никой тук не вижда още
как зее царствената гръд,
че не в сърце, а в живи мощи
на радост сълзите горят!
Гърмят ликуващи литаври,
тих венценосецът стои
и скритом от безсмъртни лаври
кръвта на цял живот струи.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.